

๕๙ เกือบตายเพราะผีในท้อง

ลูกเป็นลูกสาวคนโต มีน้อง ๙ คน
ต้องทำงานหนักทั้งงานบ้านและทำนา พอ
อายุ ๑๖ ปี ลูกป่วยหนักเป็นโรคผีในท้องนำส่ง
โรงพยาบาลแทบไม่ทัน ตั้งแต่วันแรกที่หมอผ่าตัด
ดูเอาหนองออกจากท้อง ลูกก็ไม่รู้สึกรู้สีกตัวอีกเลย

๑ เดือนผ่านไป หมอบอกว่า หมดปัญญา
รักษาแล้ว คุณพ่อจึงพากลับบ้าน ญาติๆ ทุกคน
ก็ดีใจที่ลูกกลับมาตายที่บ้าน จึงช่วยกันต่อโลง
เตรียมไว้ใส่ศพลูก สภาพของลูกในขณะนั้น
เหมือนคนตายแล้วจริงๆ มีแต่หนังหุ้มกระดูก
ขยับเขยื้อนไม่ได้ พูดไม่ได้ มีกลิ่นเหม็น ได้แต่นอน
กรอกรอกตาไปมา คล้ายถูกผีเข้า

ถึงอย่างนั้นคุณพ่อก็ยังไปตามพระภิกษุรูป
หนึ่ง ซึ่งเคยมีหน้าที่เป็นหมอสาธารณสุขประจำ
หมู่บ้านมาลองรักษาลูก ส่วนทางคุณแม่อีกไป
พาหมอร่างทรงเจ้าพ่อเมืองลาวให้มารักษาลูก

จึงเกิดเป็นเรื่องถกเถียงกันว่าชีวิตของลูกยืนยาว
ต่อมาได้นั้น เป็นเพราะพระหรือผีกันแน่

สัปดาหฺ์ถัดมา คุณพ่อก็มากระซิบข้างหูว่า
พ่อไปกินหอยทอดมา อร่อยมาก จะกินไหมลูก
ลูกเองก็ขยับปากจะพูด คุณพ่อเห็นจึงคิดว่า
คงจะกินอะไรได้แล้วจึงหยอดน้ำข้าวต้มให้
ส่วนน้อง ๆ ก็ไปหาผักมาตัดมาต้มให้กิน
พอร่างกายได้รับอาหาร สติก็เริ่มกลับมา จึงเริ่ม
หัดพูดหัดฟังหัดนั่งและก็หัดเดิน กว่าจะทำ
อะไรได้บ้างอายุก็ปาเข้าไป ๒๐ ปี

บุญกรรมใดทำให้ลูกเจ็บป่วยปางตายด้วย
โรคฝีในท้อง เดินและพูดไม่ได้ ร่างกายผอมแห้ง
อยู่หลายปี ครั้นหายป่วยก็มาถูกรถชนหลายครั้ง
บุญใดทำให้รอดมาได้คะ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกเจ็บป่วยปางตายด้วยโรคฝีในท้อง เดิน
และพูดไม่ได้ ร่างกายผอมแห้งอยู่หลายปี

เพราะชาติในอดีตลูกเป็นชาวไร่ ได้มีพวกสัตว์
ต่าง ๆ ในป่าเข้ามาในไร่ เพื่อทำลายพืชผล
หรือมาทำร้ายสัตว์บ้าง ทำร้ายคนในไร่บ้าง
ลูกจึงทำกับดักเอาไว้แล้วก็จับมันได้ เช่น
พวกสุนัขป่า ลูกได้นำมันมาขังไว้ในกรงให้มัน
อดอาหารบ้าง บางทีก็ใช้ลูกศรยิงบ้าง ก้อนหิน
ขว้างบ้าง วิบากกรรมดังกล่าวมาส่งผลให้ลูก
เจ็บป่วยปางตาย เป็นโรคฝีในท้อง เดินและพูด
ไม่ได้ ร่างกายผอมแห้งอยู่หลายปี

หายป่วยแล้วก็ถูกรถชนอีกหลายครั้ง
แต่รอดได้ เพราะในชาตินั้นเมื่อจับสัตว์มาได้
แล้วก็จะทำร้ายมันเพื่อให้มันเจ็บ แล้วก็ไล่มัน
ไป ไม่ได้ทำให้มันถึงตาย วิบากกรรมนี้จึงทำให้
ประสบอุบัติเหตุถูกรถชนหลายครั้ง แต่รอด
ตายได้ เพราะไม่ได้ทำร้ายสัตว์ถึงตาย

๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙